

ŠOLARIJA

... ker
šola
prija

Šolsko glasilo
učencev

OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Šolsko leto 2012/13, št. 10

KAZALO

Pozdrav	str. 3
Ravnateljeva beseda	str. 3
Eko šola	str. 4
Zgodilo se je	str. 5
Utrinki mlajših	str. 15
... in malo večjih	str. 19
Naši sedanji in nekdanji učenci	str. 25
Tekmovanja	str. 30
Ustvarjalnica	str. 33
Jezikovni kotiček	str. 39
Veseli december	str. 43
Razvedrilo	str. 46

KOLOFON

Uredniški odbor:
učenci OŠ Šmartno

Mentorica:
Katja Apat Rožič

Oblikovanje in grafična
obdelava:
Lilijana Pelc

Naslovnica:
Eva Sušec, 8. b

Zadnja stran:
Lea Ošlovnik, 2. b

Izdala in založila:
OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Pozdravljeni

Čas res hitro beži. Za nami je že prva konferenca in tik pred nami radosti zimskih počitnic, ki jih že vsi stežka pričakujemo. Tako učenci kot učitelji.

Še prej pa smo za vas pripravili prvo letošnje glasilo, kjer je zbranih veliko vaših prispevkov. Lahko boste brali o tem, kaj se je v preteklih mesecih dogajalo, kako ste ustvarjali, s kom smo naredili intervju ...

Novost je, da si boste z glasilom čas lahko krajšali kar preko spleta. Nekaj izvodov tiskane oblike bo shranjenih v šolski knjižnici in bodo dostopni vsem. Vsak razred pa dobi še svoj izvod, tako da ga boste lahko skupaj prebirali pri kakšni razredni uri.

Vabimo vas, da glasilo prelistate, preberete in ga »všečkate« ;).

Preden nadaljujete z branjem, naj vam v tem letu zaželim vse dobro, učencem in učenkam še veliko lepih ocen, učiteljicam, učiteljem in ostalim delavcem šole pa veliko pozitivne energije.

Učiteljici Lilijana in Katja

MOJA POPOTNICA VAM

Ob vstopu v novo leto nas nehote zajame hrepenenje po nečem novem, boljšem. Upanje napolnijo želje, ki so lahko različne. Nekatere uresničljive, nekatere samo hrepenenje, nekatere majhne in skromne, a vendar so vse želje. Želje morajo biti povezane s kančkom predrznosti in dosti večjo mero realnosti. Izpolnjene želje so pogoj za zadovoljstvo in srečo. Star pregovor nam pravi: »Vsak je svoje sreče kovač«. Torej, sreča je čisto blizu nas, samo zgrabiti jo je treba in se ji prepustiti.

Dragi učenci, v letu 2013 vam želim obilo sreče, predvsem v kovanju le-te, in občutek zadovoljstva, da ste vi sami čarovniki za uresničevanje lastnih želja.

Ravnatelj
Zdravko Jamnikar

Eko šola

V okviru programa Eko šole smo si zastavili prednostno področje, kjer želimo v letošnjem šolskem letu narediti korak naprej, in to so ODPADKI.

Načrt je zasnovan tako, da bi se kot šola najbolje vklopili v okolje, kjer živimo.

Na šoli ločujemo odpadke na SUHE, MOKRE IN BIO (ORGANSKE) ODPADKE. Po hodnikih, pisarnah in razredih smo najprej na vse koše nalepili oznake, kam kakšna vrsta odpadkov spada. Dodatno smo namestili še enajst večjih posod za organske odpadke, ki smo jih izdelali z učenci v OPB. Temu primerno je bilo potrebno organizirati ekološki otok, za kar so poskrbele kar čistilke same.

S projektom smo se resno začeli ukvarjati meseca novembra. Učenci ste s strani učiteljev dobili podrobna navodila, eko predstavniki vsakega razreda pa so vas še dodatno opominjali na ločevanje.

Kljub vsemu je bila kakšen mesec prava zmeda, potem pa so se stvari le malo »umirile« in »prijele« naših navad.

To delamo v prepričanju, da bomo s tem nekaj dobrega prispevali k našemu odnosu do sebe, okolice in narave. ODLOČITVE PA LAHKO SPREJME LE VSAK POSAMEZNIK.

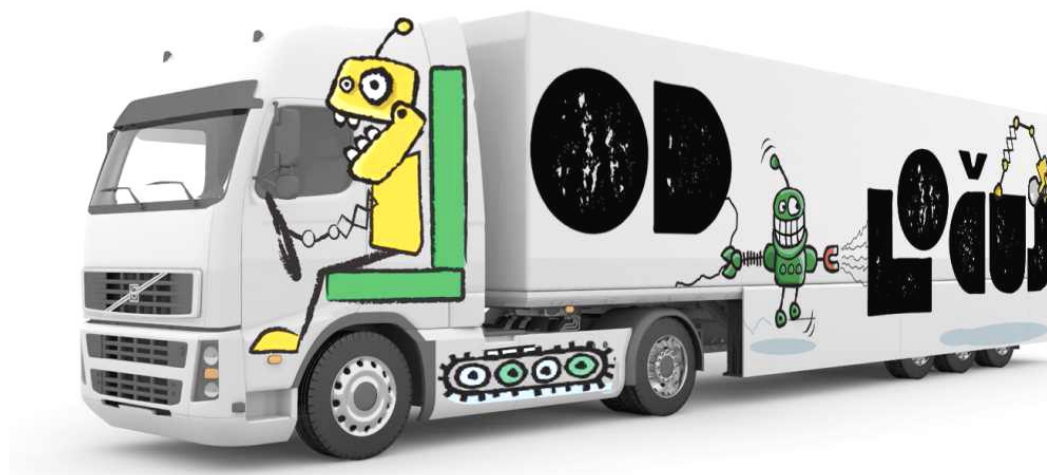
VELIKO DOBRIH NAVAD V LETU 2013 VAM ŽELIM!

Eko koordinator
Renate Bašek

E-TRANSFORMER

V mesecu oktobru smo se priključili odmevni zbiralni akciji odpadne električne opreme in aparatov »Ni debate – v Gorenje Surovino dajmo stare aparate!«, ki je potekala med koroškimi osnovnimi šolami. Uvrstili smo se na 9. mesto med 17 sodelujočimi šolami. Da bi si še boljše zapomnili pomen ločevanja odpadkov, nas je v začetku meseca decembra obiskal e-transformer. To je multimedijsko vozilo, opremljeno s fotovoltaično elektrarno, ki zadošča vsem porabnikom električne energije v vozilu in je nameščeno na strehi vozila. V notranjosti je predstavljen celoten proces zbiranja in ravnanja z E-odpadki in odpadnimi baterijami. S pomočjo multimedijskih pripomočkov in razstavnih eksponatov smo se lahko približje spoznali s sestavo ter vplivi tovrstnih odpadkov na okolje in zdravje ljudi.

Petra Turk

Zgodilo se je ...

Tečaj angleščine English in Action

Na začetku preteklih poletnih počitnic (junija 2012) je na šoli potekal tečaj iz angleščine. Na našo šolo je prišla učiteljica angleškega jezika iz Anglije, gospa Stephanie Clarke. Tečaja se je udeležilo približno 15 otrok. Z učiteljico smo se pogovarjali angleško, saj slovensko sploh ni znala. Naučila nas je nekaj novih besed, igrali pa smo se tudi različne igre. Bile so zelo zanimive in poučne. Narediti smo morali tudi predstavitev o želeni temi ter pripraviti svojo gledališko igro. To smo ob zaključku celotnega tečaja predstavili staršem in učiteljem, ki so bili nad našo igro zelo navdušeni. Vsi otroci smo se imeli zelo lepo in smo uživali. Zanimivo je bilo, ker smo se morali ves čas pogovarjati angleško.

Tjaša Prikeržnik, 9. b

ŠOLA V NARAVI

Petošolci smo 3. septembra odpotovali v Fieso. Tam smo imeli težko pričakovano šolo v naravi.

Tistega jutra smo zgodaj vstali in se zbrali pred šolo. Ko je prišel avtobus, sem bil kar malo vznemirjen. Vožnja z avtobusom je bila zelo prijetna. Opazoval sem pokrajino in se pogovarjal s prijatelji. Na poti do Fiese smo si ogledali še Postojnsko jamo. Kar strmel sem, tako mi je bila všeč.

Ko smo prispeli v Fieso, nas je učiteljica razdelila v sobe. Kmalu smo začeli z aktivnostmi. Pri plavanju smo se razdelili v skupine. Všeč mi je bilo, da smo z učiteljem plavali v 10 m globoki vodi. Najraje sem plaval hrbtno. Zelo sem bil vesel, ker sem pri plavanju osvojil srebrnega delfinčka. Pod borovci smo igrali nogomet. Zelo zabavno je bilo tudi igranje odbojke na mivki.

V sobi nas je bilo najbolj strah žuželk. K sreči nisem srečal nobenega škorpijona. Bil sem vesel, ker sem bil v odlični fantovski skupini. Med sabo smo se zelo dobro razumeli. Za predstavitev sobe smo za nagrado dobili čokolade. Teden v Fiesi je hitro minil in kmalu smo se z avtobusom vrnili domov.

Čas preživet v Fiesi mi je ostal v lepem spominu. Ko smo prišli domov, sem od veselja staršem kar padel v objem.

Žan Trante, 5. b

MIROVNIŠKI FESTIVAL V SLOVENJ GRADCU

Na prvi jesenski dan so učenci naše šole bili del Mirovniškega festivala, ki ga v Mestni občini Slovenj Gradec - Mesto glasnik miru prirejajo že 19 let. Z veseljem smo se odzvali povabilu, da bi naša šola prispevala kulturni program, v okviru katerega podelijo tudi nagrade za izvirno otroško likovno in literarno delo ter fotografijo. Program sta uspešno povezovali učenki Blažka Knap in Aleša Kamenik. Tudi letos smo se družili v okviru evropske vasi, a prvič na sami lokaciji v centru mesta. Mestno jedro je bilo polno nasmejanih otroških obrazov, tudi vzdušje je bilo prijetno, a vseeno smo pogrešali ustrežnejši prostor za tovrstne dogodke, ki je v galeriji bolj svečan. Zbrane je nagovoril župan Mestne občine Slovenj Gradec, gospod Andrej Čas. Kulturni program so popestrili učenci pevskega zbora Osnovne šole Šmartno pod taktirko učiteljice Neve Kozelj, uvodoma so zapeli slovensko himno in evropsko Odo radosti.

Letošnji natečaj Otroška risba je zajemal področje socialnih in okoljevarstvenih dejavnosti. V času, ko zaradi svetovne recesije ljudje bijejo trde bitke za vsakdanji kruh, je pogled mladih na socialne in druge stiske starejših še kako pomemben. V času, ko moramo starejši in mladi družno poskrbeti za lepšo prihodnost in ohraniti naš planet, se lahko drug od drugega veliko naučimo. Ideje, misli in hrepenenja naše mladine se lepo izražajo v popolnoma naravnih, neizumetničenih in toplo iskrenih izdelkih učencev, ki so jih tudi letos v Slovenj Gradec iz vse Slovenije poslali v velikem številu. Izvedeli smo, kdo so bili nagrajenci poslanih izdelkov, nekaj literarnih prispevkov sta lepo

interpretirali Blažka in Aleša. V okviru kulturnega programa sta z glasbenima točkama navdušila tudi Martin Javornik in Nejka Serušnik. Martin kitaro preigrava 5 let. Svoje znanje je okronal z dvema laskavima naslovoma. Letos je na državnem tekmovanju v Novem mestu premagal vso konkurenco in ponosni smo, da imamo na šoli v Šmartnem državnega prvaka. Martin ni le državni, temveč tudi evropski prvak, častni naslov si je priigral v Beogradu. Šestošolko, Nejko Serušnik, na njeni poti spremlja violončelo. Na državnem tekmovanju je zasedla odlično osmo mesto. Otroci so risali, fotografirali in pisali o še dveh temah, Mednarodno leto zadrug in Mednarodno leto trajnostne energije. Ustvarjali so lahko v naboru treh mednarodnih tem, ki pa so bile zaradi lažjega razumevanja razmejene s podnaslovi. Pisali so o Čisti energiji in družbi, Sončni, Vetrni in Vodni energiji.

Učenci pevskega zbora OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu so se ob zaključku druženja poslovili še s pesmima Letni časi in Juva Buwana.

Tadeja Germadnik Modrejš
Neva Kozelj

POHOD DO TURISTIČNE KMETIJE LEŠNIK IN LOVSKE KOČE GOLAVABUKA

V soboto, 22. 9. 2012, smo imeli učenci naše šole športni dan. Učenci od 1. do 5. razreda, njihove učiteljice, učitelj in starši so se sprehodili do turistične kmetije Lešnik. Učenci od 6. do 9. razreda pa smo šli do lovske koče Golavabuka. Hodili smo približno 3 ure. Pot je bila strma in naporna. Nekaj časa smo hodili po cesti, nato pa po planinskih poteh. Pot nas je vodila tudi čez pašnik in gozd. Na lovski koči nas je že čakalo kosilo. Naše kuharice so poskrbele za naše želodčke in nam skuhale odličen pasulj. Čas je hitro tekel in že smo se odpravili nazaj v dolino. Na poti nazaj smo se ustavili še na turistični kmetiji Lešnik, kjer smo ostali kakšno uro. Nato smo se vrnili v šolo. Tudi nas so na izletu lahko spremljali starši.

Hana Kotnik, 7. b

POROČILO O KULTURNEM DNEVU

V četrtek, 18. 10. 2012, smo imeli kulturni dan. Ogledali smo si knjižnico dr. Franca Sušnika, Koroški muzej Ravne, Gestapovske zapore in razstavo NOB na gradu Bukovje.

Najprej smo odšli v knjižnico. V knjižnici nam je gospa Tadeja pokazala oddelek za odrasle ter oddelek za otroke in mladostnike. Poučila nas je, kako si lahko izposodimo ali najdemo knjigo na internetu. Izvedeli smo, da je v knjižnici okoli 250.000 knjig, ki so razvrščene po oddelkih in po abecedi. Nato nas je vodila do gradu. Grad je star okoli 500 let. V njem so sobe polne stari knjig. Gospa Tadeja nam je pokazala miniaturne knjige, sliko gradu, kako je prvotno izgledal. Knjižnica ima enega izmed prevodov Biblije, ampak je nismo videli, saj mora biti knjiga pod določeno temperaturo in v zaprtem prostoru, ker je papir zelo star in lahko razpade.

Po ogledu knjižnice smo odšli v Koroški pokrajinski muzej. Tam smo si ogledali železarsko zbirko, ki prikazuje razvoj železarstva na Koroškem. V zbirki je bila razstavljena prva televizija, računalnik, gramofon, ki so ga imeli za poslušanje glasbe. Gospa nam je pripovedovala o razvoju železarstva, o delu in poškodbah.

Na koncu smo si odšli ogledat še Gestapovske zapore, po katerih nas je vodil g. Kos. Muzejska zbirka se nahaja v kletnih prostorih občine. Gestapovci so bili ljudje, ki so uživali v mučenju drugih. V muzeju je pet celic. Ohranila so se samo vrata, kosi oblačil, prstan in neka dokumentacija. Na stenah v sobah so razstavljene slike napisov, ki so jih napisali ujetniki, na hodniku pa zgodbe preživelih. Nato smo se odpeljali na grad Bukovje. Tam smo si ogledali zbirko vojaških oblek in pripomočkov ob razlagi g. Kosa. Za tem pa še kratek film o vojni, ki je potekala leta 1991 za osamosvojitvev.

Nika Lužnik, 9. a

Po Prešernovih stopinjah

18. oktobra 2012 ob 7. uri zjutraj smo se učenci in učenke 8. razredov skupaj z učiteljicami Petro Škrlovnik, Nadjo Bartol in Matejo Tertinek odpravili po Prešernovih stopinjah. Obiskali smo znamenitosti v Ljubljani, Vrbi in mestu Kranj.

Še preden smo se odpravili na celodnevno potepanje, smo pred šolsko kuhinjo dobili malico, nato pa se z avtobusom odpeljali do Ljubljane, kjer je France Prešeren preživel največ časa. Pot do Ljubljane je bila kratka in polna smeha.

V Ljubljani smo si ogledali Prešernov trg, Mestni trg, Stari trg, Vodnikov trg, Wolfovo ulico, Trnovo, Breg, NUK in stranska vrata Stolnice.

Na Prešernovem trgu stoji mogočen Prešernov spomenik, katerega avtor je kipar Ivan Zajec. Nad Prešernovo glavo pa je razgaljena muza. France Prešeren v levi roki drži Poezije, svojo edino pesniško zbirko, ki je izšla leta 1848. Pot po Ljubljani je trajala dve uri. Vzeli pa smo si tudi čas za malico ob reki Ljubljanici.

Meni se je najbolj vtisnil v spomin Mesarski most, kjer so obešene ključavnice zaljubljenцев.

Pot nas je nato vodila do Kranja, do Prešernovega gaja, kjer je pokopan. V Kranju smo si ogledali Prešernov spomenik, katerega avtorja sta Frančišek Smerdu in Peter Loboda. V lepem spominu pa mi bo ostal Prešernov spominski muzej. Tu si lahko ogledamo rokopis Poezij, izvod Krsta pri Savici, zvezke, časopise ... Dela, ki jih je ustvaril.

Po ogledu je sledil počitek z malico.

Nazadnje smo se odpeljali še v Vrbo na Gorenjskem, kjer se je rodil France Prešeren. Tam smo si ogledali rojstno hišo, 200 let staro lipo in Prešernov spomenik, katerega avtor je Franc Ksaver Zajec. Rojstna hiša privablja veliko turistov. V njej je lepo ohranjena zibelka, postelja, lončena posoda, stenska ura, kolovrat, črna kuhinja, veža ... Prostorji so majhni, skromni in lepo urejeni.

Po končani ekskurziji smo odhiteli domov. Pot je bila še krajša kot zjutraj.

Od Ljubljane pa vse do Vrbe nas je vodila vodička in nas seznanjala o življenju Franceta Prešerna.

Menim, da si lahko na takšnem izletu zapomniš veliko stvari, ker jih vidiš ter tako ohraniš znanje in lep spomin na izlet za vse življenje.

Nika Matavš, 8. a

Mamma Mia!

V oktobru smo se skupina učencev 6., 7., 8. in 9. razreda odpravili na ogled angleškega muzikala Mamma Mia. V njem so nastopali učenci angleške dramske skupine OŠ Petrovče PAGE2STAGE, ogledali pa smo si ga v Dvorani II. slovenskega tabora v Žalcu. V zgodbi smo spoznali dekle Sophie, ki je na svojo poroko povabila tri moške in vsak od njih bi lahko bil njen oče. Svojega očeta namreč nikoli ni spoznala, želela pa je, da bi se udeležil njene poroke. Predstava je trajala poldrugo uro in bila odlično odigrana. Mlada dramska skupina je samostojno posnela pesmi znane švedske skupine Abba. Tako smo lahko slišali skladbe Honey, honey; Money, money; Mamma Mia in druge ter ob glasbi spremljali razplet te zgodbe. Vsi učenci smo bili s predstavo zelo zadovoljni.

Klara Poberžnik, 9. a

SPREJEM PRVOŠOLCEV

Na naši šoli že vrsto let v okviru Martinovih dnevov Primestne vaške skupnosti Šmartno pri Slovenj Gradcu počastimo prvošolce s sprejemom v šolsko skupnost. To je prireditev, na kateri naši najmlajši obljubijo, da se bodo pridno učili, da bodo dobri prijatelji in glede na to, da smo eko šola, skrbeli tudi za naše okolje. Pridružijo se nam še njihovi starši.

Prireditev je bila 7. 11. 2012. Najprej smo jim pripravili kratek program, po zaobljubi pa so prejeli diplome in izkaznice šolske skupnosti OŠ Šmartno, katere je podelil ravnatelj Zdravko Jamnikar. Zelo navdušeni pa smo bili mi nad njihovimi samozavestnimi plesnimi točkami in deklamacijami, saj je bil to njihov prvi nastop na šoli. Kot nagrado za vstop v devetletno šolanje, ki jih čaka, pa smo povabili čarodeja Janija, ki nas je vse popeljal v prve učne ure čaranja.

Darja Podjavoršek

POHOD V ODDELKU PODALJŠANEGA BIVANJA

Za letošnje šolsko leto smo učiteljice OPB-ja načrtovale vsaj en daljši sprehod na mesec. Na prvi pohod smo se odpravili h gospe Simoni, ker smo izvedeli, da ima doma na svojem dvorišču nenavadne živali. Da bi si živali lahko dobro ogledali, smo se razdelili v dve manjši skupini in jo obiskali v dveh dneh.

Na obisku smo videli:

- japonske svilene kokoši,
- labodje gosi,
- indijske tekačice in
- zelo velikega zajca.

Za vse, ki se pohoda niso mogli udeležiti, smo pripravili dve kratki projekciji, ki sta se vrteli po televiziji v avli naše šole.

Učiteljice OPB

»ŠMARTINČKOVANJE«

Tudi letos smo za učence od 1. do 5. razreda organizirali Šmartinčkovanje, in sicer v telovadnici naše šole. Učiteljice OPB-ja smo pripravile športno-zabavne igre. V času podaljšanega bivanja so se učenci lahko preizkusili v različnih spretnostnih igrah, poligonih, rokovanju z različnimi športnimi rekviziti, igrah z žogami, premagovanju ovir ... Z glasbo smo poskrbeli za popestritev aktivnosti. V prijetnem in sproščenem druženju smo tudi tokrat uživali in se neizmerno zabavali.

Učiteljice OPB

NAGRADNI IZLET V STRASBOURG

Učenci, ki so sodelovali pri ustvarjanju eko video spota (Gaja in Kaja Kotnik; Larisa in Lorena Jovan; Ana in Eva Gradišnik; Alen in Valentin Štaleker; Nika in Natalija Sešel; Klemen Kolar, Jakob Strel in Lan Verdinek), so lani dosegli drugo mesto na evropskem tekmovanju U4energy. Letos so končno dočakali nagradno ekskurzijo v Strasbourg. Ogledali smo si čudovito mesto, se vozili z ladjico, vrhunec pa je predstavljal obisk evropskega parlamenta. Tam nas je sprejela evropska poslanka ga. Romana Jordan in nam čestitala za naš vrhunski dosežek. Prav tako nas je pozvala, naj se še naprej trudimo, da bo naša šola super eko in zgled ostalim.

Petra Turk

Ljubezen do jezikov gre skozi želodec

Osmošolci, ki obiskujemo izbirni predmet Načini prehranjevanja, smo pod mentorstvom učiteljice Polonce Krašovec pekli dobrote v okviru praznovanja evropskega dneva jezikov (26. september). Pripravili smo kulinarične priboljške z dveh jezikovnih področij, angleškega in nemškega. Spekli smo: angleške kekse s čokoladnimi koščki, ameriško jabolčno pito in nemški skutin kolač. Misliiva, da so bili keksi s čokoladnimi koščki najboljši, saj smo jih veliko pojedli, še preden so končali na krožniku. Med peko smo se zelo zabavali. Vse omenjene dobrote smo skupaj z angleškim črnim čajem z okusom vanilije, ki smo mu dodali sladkor in mleko, postregli med glavnim odmorom v avli naše šole. Tako so vsi učenci in delavci šole lahko okusili, kako gre ljubezen do jezikov res skozi želodec.

Janja Garnbret in Tanja Koletnik, 8. b

CHOCOLATE CHIP COOKIES

Ingredients:

280 g all-purpose flour
1 teaspoon baking soda
230 g butter
160 g brown sugar
50 g white sugar
1 package vanilla pudding powder
2 eggs
1 teaspoon vanilla extract
300 g chocolate chips
120 g chopped nuts

Directions:

Preheat oven to 180 degrees C.
Cream together the butter, white sugar, and brown sugar until smooth.
Stir in the vanilla pudding powder, then beat in the eggs one at a time and add vanilla flavour. Dissolve baking soda in hot water and add to batter. Stir in flour, chocolate chips, and nuts. Drop by large spoonfuls onto ungreased pans.
Bake for about 10–15 minutes in the preheated oven, or until edges are nicely browned.

KEKSI S ČOKOLADNIMI KOŠČKI

Sestavine:

280 g moko
1 žlička sode bikarbone
230 g masla
160 g rjavega sladkorja
50 g belega sladkorja
1 vrečka praška za vanilijev puding
2 jajci
1 žlička vanilijevega ekstrakta
300 g na koščke narezane jedilne čokolade
120 g zmletih lešnikov (po izbiri)

Navodilo:

Pečico segrejemo na 180 stopinj C. V posodi zmešamo moko in sodo bikarbono, postavimo na stran.
V veliki posodi zmešamo rjavi sladkor, beli sladkor in raztopljeno maslo. Nato vmešamo prašek za vanilijev puding. V dobljeno zmes vmešamo jajca (eno po eno) in vanilijev ekstrakt. Sedaj zmesi postopoma primešamo moko in sodo bikarbono. Na koncu primešamo še zmlete lešnike in čokoladne kapljice. Sedaj z žlico zajemamo maso in razporejamo kupčke po pekaču (uporabite peki papir).
Pečemo na srednji temperaturi 10–15 min oz. tako dolgo, da postanejo lepo rjavi.

TEHNIŠKI DAN DEVETOŠOLCEV V VELENJU IN NA RAVNAH

6. in 13. decembra sem z 9. a razredom odšla najprej na Ravne na Koroškem in zatem v Velenje, kjer smo spoznali različne šole in njihov program.

Obiskali smo Srednjo šolo Ravne, kjer so nam povedali, za katere poklice se lahko odločiš po končani osnovni šoli. Razdelili smo se v 3 skupine in tako smo potem hodili po različnih delavnicah. Najprej smo šli v učilnico, kjer smo sestavljali lego kocke. Po tem smo se odpravili k dijakom, ki so nam pokazali, kako se »spajka« žico, za konec pa smo izdelovali še izdelke iz žice, s katerimi smo se lahko igrali. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo »spajkali«.

Teden dni pozneje smo se odpravili še v Velenje, kjer smo si ogledali različne šole: Gimnazijo Velenje, Okoljevarstveno, Ekonomsko, Avtomehanično šolo in MIC Velenje. Najbolj od vseh mi je bila všeč Gastronomska šola, ki je bila na gimnaziji, saj tudi sama zelo rada kuham. Tudi na MIC-u smo se razdelili v 3 skupine in hodili po šoli. Ogledali smo si delavnico, kjer so popravljali avte, učilnico, kjer so izdelovali različne izdelke iz aluminija, in učilnico, kjer so morali dijaki programirati različne robote. V tej učilnici nas je profesor te šole tudi stresel z elektriko. Mislim, da je bilo to vsem najbolj všeč.

Tjaša Prikeržnik, 9. b

Utrinki mlajših ...

POSTALI SMO PRVOŠOLCI

To pomeni:

- da sem dobil novega prijatelja, s katerim se zelo rad igram,
 - da se lahko učimo,
 - da telovadimo v telovadnici,
- da so me sprejeli v šolsko skupnost,
 - da je super, ker rešujemo dodatne naloge,
- da sem lahko bolj dolgo v šoli in lahko že v šoli napišem domačo nalogo,
 - da računamo,
- da imamo nove prijatelje, s katerimi se družimo,
 - da moramo biti med učenjem tiho,
 - da hodim v isto šolo z bratom, kar mi je všeč,
- da lahko tudi v podaljšanem bivanju rešujemo naloge,
 - da imamo igralne odmore,
- da lahko grem v jedilnico, knjižnico in tajništvo,
- da lahko jemo v jedilnici, in to zelo dobro kosilo.

Učenci 1. b razreda

NA PLAVALNEM TEČAJU

S sošolci sem bil na plavalnem tečaju. Tam so nas učili pravilno plavati. V bazenu smo se zelo zabavali, ker smo veliko skakali v vodo. Za svoj trud sem osvojil zlatega delfina.

Nal Cokan, 3. b

Na plavalni tečaj smo se vozili z avtobusom. Tam je bilo zelo lepo. Naučili smo se plavati žabico, kravl in delfina. V soboto so nas prišli gledat starši in so bili zelo ponosni. Komaj smo čakali, da nam podelijo diplome. Jaz sem dobil srebrnega delfina.

Klemen Kovač, 3. b

Meseca novembra smo bili na plavalnem tečaju. Imeli smo ga v Velenju. Tja in nazaj smo se peljali z avtobusom. Tečaj je potekal od ponedeljka do sobote. V soboto je bil zaključek. Nanj sta prišla tudi moja starša. Preplaval sem 50 m, zato sem dobil bronastega delfinčka. Mama in ata sta bila ponosna name, ker sem se naučil dobro plavati. Tudi jaz sem tega vesel.

Jani, 3. a

Novembra smo imeli plavalni tečaj. Plavati smo se učili v bazenu v Velenju. Tja smo se vozili z avtobusom. Na začetku tečaja še nisem znal dobro plavati, zato me je bilo strah. Plavati so nas učili zelo prijazni učitelji. Znebil sem se strahu in se naučil plavati. Za nagrado sem si prislužil bronastega delfinčka. V soboto so nas prišli gledat tudi starši.

Anže, 3. a

NOVOLETNI IZLET V ISTANBUL

26. 12. 2012 smo se zgodaj zjutraj z avtom odpravili proti dunajskemu letališču. Z letališča smo poleteli proti turškemu mestu – Istanbul.

Istanbul je največje turško mesto in ima 17 milijonov prebivalcev. Prebivalci Istanbula so muslimanske vere, zato je bilo to zame posebno doživetje, saj še nikoli nisem videl njihovih običajev in navad.

Ko smo prišli v Istanbul, smo najprej poiskali hotel. Ker se je že temnilo, smo si ta večer ogledali samo Taksim, kjer je bilo veliko turistov in modernih trgovin. Taksim je najmodernejši predel mesta.

Naslednji dan smo si šli ogledat Modro mošejo in Sultanovo palačo. Modra mošeja je druga največja mošeja na svetu in ima šest stolpov – minaretov, od koder muslimani s posebnim petjem kličejo vernike k maši. Ime je mošeja dobila po modrih ploščicah, ki so v notranjosti.

V preteklosti so v Istanbulu vladali sultani. V palači Topkapi so sultani 500 let zbirali svoje bogastvo.

Med drugim smo si v Istanbulu ogledali tudi Egipčanski bazar, kjer prodajajo začimbe, in Grand bazar, kjer prodajajo oblačila, spominke, preproge, usnjene ter steklene izdelke. Z ladjico smo se peljali tudi po Bosporski ožini, ki razmejuje Istanbul na azijski in evropski del. Zadnji večer pa smo si ogledali še tradicionalne turške plese.

Ker mi hrana v Istanbulu že na pogled ni bila všeč, je nisem niti poskusil. Ker muslimanska vera prepoveduje uživanje svinjine, tam prodajajo le ovčje in piščančje meso.

Prebivalci Istanbula mi niso bili najbolj všeč, ker niso bili preveč prijazni in se niso znali nasmejati.

Na izletu mi je bila najbolj všeč Topkapi palača, ker sem tam videl smaragde, rubine, safirje, diamante in druge dragocenosti.

V Turčiji mi je bilo všeč, toda doma je najlepše, saj smo v Sloveniji bolj prijazni in nasmejani ljudje.

Maj Prikeržnik, 5. a

SNEŽNE KEPE

Pri uri gospodinjstva smo učenci 5. a po skupinah delali snežne kepe in kokosove kocke.

Skupina, v kateri sem bila jaz, je delala snežne kepe, ostali pa so delali kokosove kocke.

Pripravili smo vse sestavine, jih zmešali v kepe in dali kuhati. Ko so se skuhale, smo jih dali v majhne skodelice. Pustili smo, da so se ohladile in medtem pripravili vanilijevo kremo. Tudi kremo smo morali skuhati. Na koncu pa smo jo prelili čez kepe.

S sladico smo se v razredu vsi odlično posladkali.

Lanna Vališer, 5. a

ANGLEŠČINA V 3. RAZREDU

Boljši sejem je vnesel med tretješolce nemalo vznemirjenja. Pri uri angleščine so ves čas tuhtali, kaj vse si bodo nabavili. Da ne bi izgubili preveč časa, smo se hitro naučili nekaj angleških fraz, s katerimi si lahko pomagamo pri nakupovanju in se odpravili na »bolšjaka«. Tako je naš nakup potekal malo v angleščini in malo v slovenščini. Bolj nazorno je to prikazano na spodnji fotografiji.

Petra Turk

V tednu otroka so se tretješolci pogovarjali o razlikah med otroki in odraslimi.

Otrok je tisti, ki ima starše. Otroci so bolj gibčni od odraslih. *Anže, 3. a*

Otrok je majhen človek, ki še hodi v šolo in se uči. Otroci so bolj gibčni, hitri, veseli in nagajivi. *Domen, 3. a*

Otroci in odrasli se razlikujejo po koži in starosti. *Teja, 3. a*

Otrok je manjši človek v želodčku. *Eva, 3. a*

Otroci se veliko smejujejo, odrasli pa so bolj resni. *Nejc, 3. a*

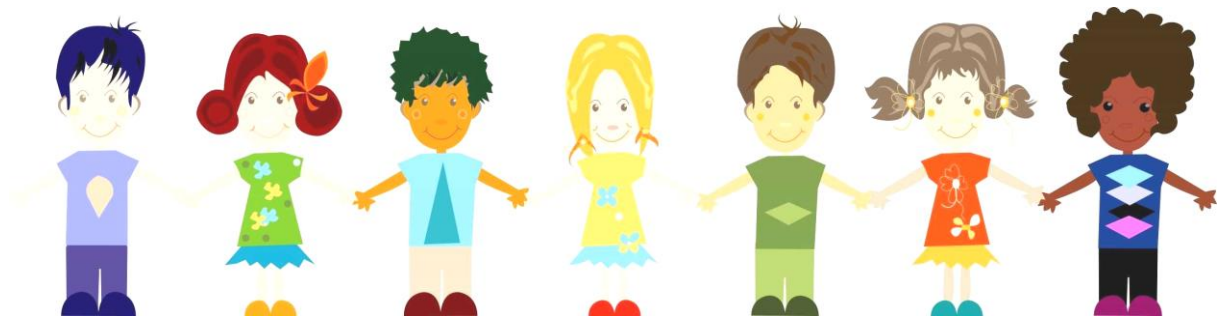
Odrasli so bolj pozabljivi kot otroci. *Anika, 3. a*

Otroci so majhni, gibčni, se radi igrajo, hodijo v šolo in imajo bolj gladko kožo kot odrasli.
Maja, 3. a

Razlikujemo se po starosti, laseh in po velikosti. *Klemen K., 3. b*

Otroci so bolj igrivi, odrasli pa so bolj resni. *Klemen P., 3. b*

Otroci se igrajo, odrasli pa delajo. *Alja, 3. b*

Kdo je to otrok?

Otrok je tisti, ki ga rodi mama. *Zala, 3. b*

Otrok sem jaz. *Luka, 3. b*

Otrok je zelo mlad človek. *Urška, 3. b*

Otrok je mali dojenček. Otroci smo do 16. leta.
Patricija, 3. b

... in malo večjih

Kako osmošolci razmišljajo o življenju?

Življenje ...

... so sanje, ki jih živimo in uresničujemo sami. Življenje je eno samo, zato ga moramo živeti naprej in pozabiti na preteklost.

... pomeni živeti in se imeti lepo.

... je samo ena šansa, nazaj ne moreš zavrteti časa.

... je pomembno, saj v njem pridobivamo izkušnje. Seveda pa v njem doživljamo vzpone in padce!

... je čas, v katerem pridobivamo nove izkušnje in znanje ter se naučimo živeti.

... je najbolj dragoceno, čeprav potem umreš.

... je enkrat lepo, enkrat slabo, skoraj vedno pa je zanič.

... je zabava, na katero pride veliko nepovabljenih.

... je, da živiš in se družiš z osebami, ki ti veliko pomenijo.

... je skupina živih bitij, ki se zavedajo, da hodijo po svetu.

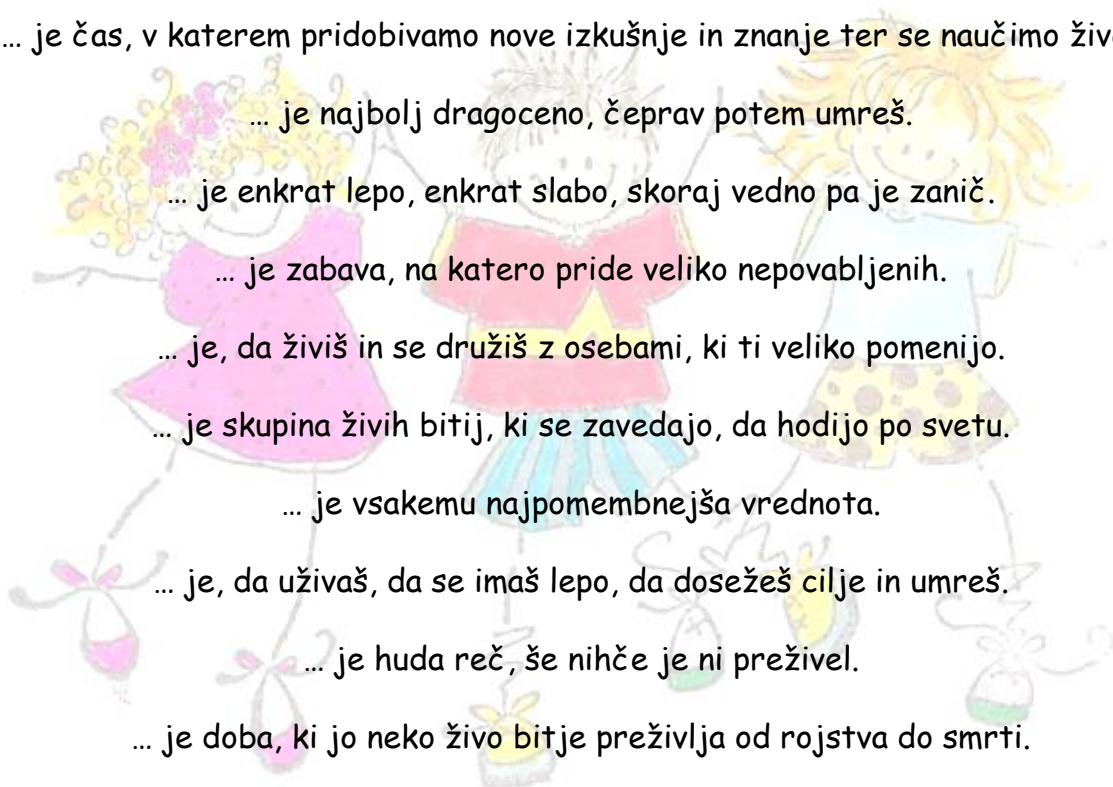
... je vsakemu najpomembnejša vrednota.

... je, da uživaš, da se imaš lepo, da dosežeš cilje in umreš.

... je huda reč, še nihče je ni preživel.

... je doba, ki jo neko živo bitje preživlja od rojstva do smrti.

... je radost človeka. Vredno je živeti za svoje cilje, pogum in ljubezen.

Kako prihodnost načrtujeta devetošolki ...

Zame so prihodnost čas in dogodki, ki se bodo še zgodili. Vanje so vključeni načrti vsakega posameznika. Nekateri ljudje imajo več, drugi manj načrtov. Načrtujemo, saj si s tem zastavljamo cilje in začrtamo pot do njih. Načrtujemo, kadar želimo doseči nek cilj. V svoji preteklosti sem že veliko razmišljala, načrtovala in sanjara o svoji prihodnosti. Nekaj načrtov se je že uresničilo, nekaj pa jih je »padlo v vodo«. Pri načrtovanju mi pomagajo starši in učitelji. Kadar iščemo vzornike moramo iskanje opredeliti na področja, zato imam jaz več vzornikov. Kadar govorimo o znanju, varstvu okolja in potovanju po svetu, je moj vzor sestrčna Ines. Pri oblačenju, stilu življenja sestrčna Aleksandra. Pri delavnosti, marljivosti, povezanosti z naravo in živalmi pa moji starši in stari starši.

Za to šolsko leto nisem naredila veliko načrtov. Želim si le odličen uspeh in odlične ocene pri skoraj vseh predmetih, saj želim biti sprejeta na dobro srednjo šolo. Ta načrt mi zaenkrat prav dobro uspeva, le pri treh predmetih si moram še izboljšati ocene.

Po končani osnovni šoli se želim vpisati na Gimnazijo Slovenj Gradec, saj je najbližja šola, ki ima evropski program, v katerem je poudarek na tujih jezikih. O izbiri srednje šole sem se že posvetovala s starši in šolsko psihologinjo.

Od srednje šole pričakujem dober izobraževalni program in prijazne učitelje. Od sebe pa, da bom odnesla veliko znanja in z veseljem hodila v šolo. Srednje šole se zelo veselim, saj bom spoznala nove prijatelje, razširila svoje znanje in razgledanost. Strah me je le neuspeha.

Po končani srednji šoli se nameravam vpisati na pedagoško fakulteto, smer tuji jeziki. Po končanem izobraževanju pa se bom poskušala čim prej zaposliti kot učiteljica, arhitektka ali kaj podobnega ... Najbolj všeč mi je poklic učiteljice, saj me veseli delo z otroki, hkrati pa vključuje moje veselje do tujih jezikov. Od poklica pričakujem, da bom to delo opravljala z veseljem in da bom otroke veliko naučila.

V prihodnosti se želim v prostem času več posvečati branju in športu. Izboljšati želim svojo kondicijo in gibljivost, še posebej pri plesu. Upam tudi, da bom imela več časa za naravo in živali. Poleg tega si zelo želim prepotovati svet. Najraje bi želela prepotovati Avstralijo, obiskati Afriko in vse najbolj ekstremne dele sveta.

Vsak posameznik vpliva na svojo prihodnost, a na njo vpliva tudi njegova okolica. Zelo je pomembno, da si mladi zastavljajo cilje in da strmiijo za tem, da jih uresničijo.

Gaja Jamniker Krevh, 9. a

Za prvi govorni nastop smo morali izbrati temo Načrti o prihodnosti. Vsak človek ima zastavljene neke cilje in da lahko cilje doseže, si mora načrtati nek načrt. Zmeraj načrtujemo za naprej, nikoli za nazaj. Načrtujemo praktično vsak trenutek, lahko kratkoročno ali dolgoročno. Večina načrtov se uresniči, saj načrtujemo znotraj svojih meja in zmožnosti. Zgodi pa se, da se kakšen načrt ne uresniči. Večinoma je razlog kakšen zunanji dejavnik, na katerega sami nimamo vpliva. Pri načrtovanju nam zmeraj pomagajo naši starši, ki so največji vzorniki, predvsem za življenje. Vzornike pa seveda najdemo tudi zunaj svoje družine. To so predvsem kakšne znane, popularne osebnosti, slavni pevci, priznani športniki. Sama kakšnega večjega vzornika nimam.

Kot vsako novo šolsko leto sem si seveda tudi za letošnje izdelala načrt. Želim vedno več, vedno bolje. Nihče si ne želi nazadovati. Vedno verjamem v svoje cilje, saj si jih postavim v okvire svojih zmožnosti, zato sem zadovoljna s tem, kar dosežem. Zmeraj ni tako, kot bi si želela, vendar se zaradi tega potrudim še bolj. Starši mi pri tem zelo stojijo ob strani. Za letošnje šolsko leto sem si zastavila cilj imeti prav dober uspeh, kar mi za enkrat zelo dobro uspeva. Še naprej se bom trudila in se učila in upam, da bom na koncu zadovoljna tudi s predmeti, ki mi trenutno ne gredo najbolje. Nisem še prav odločena, kam se bom vpisala po osnovni šoli. V kar sem pa prepričana, je to, da me zanima delo neposredno z ljudmi, zato omahujem med izbiro srednje zdravstvene šole in gimnazije. Z nasveti mi pomaga mama, a mi vseeno pušča prosto pot pri izbiri. Če bom dobro izbrala, bom zagotovo brez težav izdelala tudi srednjo šolo, ker mi bo to v veselje. Srednje šole se veselim, nimam pretiranih dvomov ali strahov.

Veselim se spoznavanja novih ljudi in spremembe okolja, vseeno pa si želim, da bi z nekaterimi sedanjimi sošolci še vedno obdržali stike.

Če se bom učila za to, kar me veseli, bom srednjo šolo izdelala z lahkoto. Po srednji šoli bom izbrala fakulteto, ki je v povezavi z zdravstvom na splošno. Točno izbranega poklica še nimam, vem, da me veseli poklic babišva, saj so mi dojenčki zelo prikupni. Upam, da se bom na koncu odločila za poklic, kjer ne bo težko dobiti službe. Vse bom naredila, da ta cilj tudi dosežem. Poklicna odločitev se mi zdi zelo pomembna, saj mora človek delati tisto, kar ga veseli, kar ga izpolnjuje. Poklica ne smemo izbrati samo zaradi prevelike plače, ampak zaradi vsakodnevnih izkušenj, ki nam jih poklic prinaša. Človek se mora v svojem poklicu počutiti dobro, da lahko potem funkcionira na vseh ostalih področjih. Izpolnjujejo nas tudi izvenšolske dejavnosti. Moja največja so šport, glasba, potovanja ter druženje s prijatelji.

Težko rečem, kje se vidim čez petnajst let. Zagotovo bi si želela svoj poklic, svoje stanovanje in svojo družino. Vprašanje pa je, če lahko vplivam na to. Težko predvidevam tudi, kakšni bodo v tem času pogoji za moje želje in cilje. Največja napaka mladostnikov v teh časih je, da si izberejo poklic, ki jih ne veseli in z njim niso zadovoljni, zato upam, da se meni ne bo zgodilo podobno. Mladi pogosto načrtujemo stvari, ki se nam čez čas ne uresničijo. Mnogo od njih obupa nad svojimi željami in cilji, tudi če so se za njih zelo borili in potrudili. Upam, da sama ne bom taka in da bom vztrajna. Vse bom naredila v smeri, da načrte uresničim. Vem, da ni meja, so le ovire, ovire pa bom premagala. To vem že danes.

Nika Čoderl, 9. b

GodArt šov

V torek, 18. 12. 2012, smo si z izbirnim predmetom Vzgoja za medije odšli ogledat predstavo GodArt v Kulturni dom Slovenj Gradec. GodArt sestavljata Jure Godler in Tilen Artač. Oba sta komedijanta, imitatorja ter glasbenika. Tilen igra na violončelo, Jure pa na klavir.

Ko smo se posedli, se je predstava začela z uvodno pesmijo, ki sta jo zaigrala na violončelo in električne klaviature, nato pa se je začel zabavnejši del, saj sta imitirala, kako se moraš vesti v operi. Tilen je bil vzoren obiskovalec, Jure pa je igral Mr. Beana, ki ga je zelo dobro posnemal. Za tem sta operno odpela nesrečno ljubezensko zgodbo. Tilen je predstavljal nesrečno zaljubljenega mladeniča, Jure pa nesrečno zaljubljeno mladenko. Pri tem je imel Jure priložnost pokazati svoje čarovniške sposobnosti, saj si je njegov lik hotel odrezati roko, kar je s trikom tudi uprizoril. Za tem sta naredila trik, ki je vključeval še gledalce. Z žogo sta naključno izbrala tri osebe. Ena oseba je morala povedati zadnje tri številke mobilnega telefona, druga je morala povedati, katero zvrst glasbe najraje posluša, tretja pa, katera oseba ji je všeč oziroma je zaljubljena vanjo. Ko sta to naredila, sta vzela veliko kuverto in iz nje potegnili listek, na katerem je pisalo točno to, kar so povedali. Nato sta nastopila kot kralj Jožef 2. in Wolfgang Amadeus Mozart. Prikazala sta, kako kralj ni bil zadovoljen s pesmijo, ki jo je napisal Mozart. V operni izvedbi sta nam zapela tudi Gangnam style ter pesem z naslovom Meketanje. To je zapel Tilen, na klaviaturah pa ga je spremljal Jure. Za konec sta nam zaigrala pesem Lady Gaga Bad romance in našo Srčno napako. Ob koncu predstave pa smo dobili še veliko priložnost, da igralca osebno spoznamo in ju intervjuvamo.

Predstava mi je bila všeč, bila je zabavna in primerna za mladostnike. Uživala sem v intervjuju z njima, saj sta se pri kakšnem odgovoru tudi pošalila.

Nika Lužnik, 9. a

INTERVJU S TILNOM IN Z JURETOM

Od kod pravzaprav ime GodArt?

Jure Godler: »Ljudje velikokrat združujejo imena in priimke za npr. podjetja, zato sva se tudi midva odločila, da bova združila prve tri črke najinega priimka, saj v angleščini te tri črke nekaj pomenijo.«

Kako dolgo se že ukvarjata z glasbo in kako dolgo že deluje GodArt?

Tilen Artač: »Z glasbo se ukvarjava že od mladih let. V srednji šoli sva spoznala, da naju zanimajo iste stvari, panoge in discipline. Tako sva v GodArt-u združila humor, glasbo in čarovnije. Da je dobil ta projekt glavo in rep, je trajalo pet let.«

G. Godler in g. Artač, kako sta se začeli vajini karieri in na katere dosežke sta najbolj ponosna?

Jure Godler: »Ta drugi del vprašanja pustimo. *(smeh)* Kariera se je začela v 2. razredu OŠ, ko sem gledal Mr. Beana in sem ga začel imitirati. Rad sem imitiral tudi druge filmske in glasbene like. Ponosen sem na oddajo Hri-Bar, v kateri sem vsako sezono igral drugo osebo. Za to sem dobil Viktorja.«

Tilen Artač: »Moja kariera se je začela že v ranem otroštvu. Zelo sem ponosen, da sem nastopil v oddaji Tistega lepega popoldneva, da sem bil na radiu Gaga in da sem nastopal v oddaji Hri-Bar.«

Imate kakšnega vzornika? Če da, koga?

Jure Godler: »Poleg Artača nimam kakšnega vzornika. *(smeh)* Če imaš vzornika, se ga čim prej znebi, saj pravijo 'Bodi to kar si, saj drugi so že vsi zasedeni'.«

Oba veliko imitirata, v katerem liku se najboljše znajdetata?

Tilen Artač: »Osebnost imam veliko likov, jih je kar čez trideset, vendar bi težko izpostavil vsakega posebej. Ampak tisti lik, ki ga imitiram, je iz vsakdanjega življenja ali domišljije.«

Jure Godler: »Tudi jaz bi težko izpostavil like, vendar se lažje najdem v tuje govorečih ljudeh.«

Tilen Artač: »Predvsem zato, da ga nihče ne razume.« *(smeh)*

Kako postati dober imitator? Kakšne sposobnosti sploh potrebuje?

Jure Godler: »Jaz imitiram bolj v vizualni podobi kot glasovno. Človeka mora najprej navdušiti nek lik, tako da se v njega vživi in da ga je sposoben imitirati.«

Tilen Artač: »Jaz sem se pa bolj posvetil glasu, kar me najbolj zanima. Vsak, ki hoče imitirati, se mora potruditi po najboljših močeh, da ustvari čim boljšo imitacijo lika. Tistega lika, ki ga imitiramo, moramo tudi spoštovati, ga imeti radi in paziti, da ga ne bi osramotili ali postavili v slabo luč.«

G. Godler, ali vam je bilo všeč nastopati v oddaji Hri-Bar? Vam je bil to izziv?

Jure Godler: »Ja, to mi je bil izziv, saj sem moral vsako oddajo imitirati več likov hkrati, kar mi je bilo všeč.«

G. Artač, ali ste zadovoljni s svojim uspehom igranja na violončelo, saj ste dobili veliko nagrad in se udeležili veliko tekmovanj?

Tilen Artač: »Ta tekmovanja in nagrade mi ne pomenijo kaj dosti. Vendar so kot neka vzpodbuda za nadaljevanje igranja.«

Kaj pa mladi danes? Ali mislita, da je veliko mladih, ki imajo takšne igralske in glasbene sposobnosti kot vidva, ali jih je bolj malo?

Jure Godler: »Ja, zagotovo jih je veliko. Ampak priložnosti ne dobi vsak. Če ima nekdo igralski talent, je najbolje, da gre v Ljubljano, saj je tam veliko možnosti za uspeh. Uspeš lahko tudi na takšen način, da se prijaviš na različne šove za talente.«

Hvala lepa za vaš pogovor. Želimo vama še obilo kreativnosti.

Anže Vrečko in Nika Lužnik, 9. a

»BOTRSTVO OTROKOM V STISKI«

»Botrstvo« je neke vrste projekt humanitarne pomoči. Gre za pomoč otrokom v Sloveniji, ki nimajo denarja oz. potrebščin za življenje. Večja podjetja ali posamezniki z »več« denarja naj bi jim bili botri, vendar otroci ne bi vedeli, kdo jim je pomagal.

V decembru so na šolo prišli novinarji, nas intervjuvali in posneli s kamero. Vsak izmed nas se je predstavil in izrazil svoje mnenje o botrstvu. Povedala sem, da se mi zdi to zelo

dobro, da želim vsem, da bi imeli denar za osnovne življenjske potrebščine, streho nad glavo, potrebščine za šolo, da bi si lahko plačali šolo v naravi in da ne bi živeli z občutkom, da nečesa ne morejo dobiti, temveč bi imeli občutek pripadnosti in ljubezen.

Vprašali so me tudi, kaj bi bilo za mene najhuje. In odgovorila sem, če bi bili starši v slabem zdravstvenem stanju, če bi se zgodile naravne katastrofe (poplave, potresi, požari ...), če bi starši izgubili službo, bili psihično uničeni in bi se zaradi tega počutili manj vredne.

Predstavitev tega projekta je bila 27. 12. 2012 na Kongresnem trgu v Ljubljani. Tam so se na ogromnem ekranu vrteli tudi naši intervjuji, tako da so si jih lahko vsi ogledali. Upam, da ima čim več otrok v Sloveniji že svoje »botre«.

Aleša Kamenik, 8. b

Naši sedanji in nekdanji učenci

PLEZALA PO DREVESIH, OMARAH IN PODBOJIH VRAT ...

Na naši šoli imamo zelo dobre športnice in športnike z izjemnimi rezultati na posameznih športnih področjih. Sedmošolki sta naredili intervju z izjemno plezalko, osmošolko **Janjo Garnbret**, ki že tri leta zapored stopa na zmagovalne stopničke svetovnega prvenstva v plezanju (Rock Junior Arco) in je kar dvakratna svetovna prvakinja. Poleg tega, da je izjemna športnica, je tudi odlična učenka.

Kdaj si začela s plezanjem in kdo te je navdušil zanj?

S plezanjem sem začela, ko sem bila stara 7 let. S tem mislim na šolo plezanja, kamor sta me vpisala ati in mama. Drugače pa sem že prej plezala po drevesih, omarah in velikokrat po podbojih vrat, kjer sem neumorno izvajala razne obrate. To sta opazila starša, zato me je ati nekega dne odpeljal v Slovenj Gradec na predstavitev plezanja in takoj me je navdušilo.

Kaj ti je pri plezanju najbolj všeč?

Pri plezanju mi je najbolj všeč druženje s prijatelji, s katerimi se veliko smejimo in zabavamo. Seveda pa trdo treniramo ter premagujemo sami sebe in vzpodbujamo drug drugega. Vsako leto gremo tudi na plezalne tabore, kar je vsakokrat posebno doživetje.

Kje treniraš in koliko časa na teden porabiš za trening?

Treniram v Velenju, v Rdeči dvorani ali pa na Centru srednjih šol. Treniram 4-krat na teden po 2 uri.

Koliko pokalov že imaš?

Imam 10 pokalov z državnega prvenstva, 4 z vzhodne lige, 3 pokale iz Italije (Rock Junior Arco) in še nekaj pokalov z "manj pomembnih tekem".

Kako se imenuje najvišja stena, ki si jo preplezala?

V športnem plezanju ni toliko pomembna višina stene, ampak težavnost smeri. Težavnost se ocenjuje od 4a do 9a+. Moj najboljši dosežek je preplezana smer z oceno 8a+, katere ime je CSN. Drugače pa je recimo višina umetne stene v Kranju približno 14 m.

Kdo je tvoj vzornik?

Imam več vzornic, to so: Mina Markovič, Maja Vidmar in Ana Stohr.

Kakšni občutki te obdajajo, ko premagaš določeno smer?

Vse je odvisno od težavnosti. Bolj, ko je premagana smer težka, močnejši je občutek zadovoljstva, ponosna sem sama nase, hkrati pa že razmišljam o novi, še težavnejši smeri.

Se ti je kdaj na tekmovanju pripetilo kaj nepričakovanega?

Ja, ko sem zmagala na Rock Junior Arco v Italiji, mi je za zmago osebno čestital najbolj znani plezalec Chris Sharma. To je bilo res nekaj neverjetnega.

Bi za konec še sama kaj dodala?

Plezanje se mi zdi odličen šport. Če si mu resnično predan, poskusiš vsakokrat premagati samega sebe. In poskušaš tako dolgo, dokler ti ne uspe. Škoda le, da športno plezanje ni olimpijski šport, pa bi prav lahko bilo. Za to si plezalna zveza močno prizadeva in upamo, da nam bo uspelo.

Janja, čestitamo za vse izjemne dosežke, v prihodnosti pa še obilo plezalnih užitkov in seveda plezalnih uspehov. Pa držimo pesti, da plezanje postane olimpijski šport in te bomo lahko kdaj videli na olimpijskih igrah.

Blažka Knap in Nina Zdovc, 7. a

NAŠA NEKDANJA UČENKA

*Verjetno ste mnogi že opazili poslikavo na steni pri vhodu za prvo triado. Poslikava je darilo naše nekdane učenke **Leje Pelc**. Podarja jo vsem sedanjim in bodočim učencem naše šole ter tistim, ki so še vedno otroci po duši.*

Se nam lahko na kratko predstavite?

Ime mi je Leja Pelc in živim v Šmartnem pri Slovenj Gradcu. Trenutno obiskujem Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani (ALUO), v letih od 1997 do 2005 pa sem bila učenka vaše osnovne šole.

Kaj je bil navdih za risbo na naši steni?

Narava. No, da bom bolj specifična - naša generacija je bila ena izmed zadnjih, za katere pravim, da smo »zeleni otroci«. Neprestano smo bili zunaj in se igrali, saj so bili računalniki velika redkost. Kaj šele mobiteli! Da iPodov in tabličnih računalnikov sploh ne omenjamo. Rolanje, nogomet, košarka, skrivalnice, pika stoj, plezanje po drevesu, skrivanje v hmelju ... To so stvari, ki smo jih mi počeli. Kraste in zvini so bili le dokaz za naše divjanje po igrišču. Starši so nas morali v hišo vleči za ovratnike, a danes so otroci obsedeli doma. Na šolskem igrišču ni več takšnega direndaja, kot je bil pred desetimi leti. Če bi slikala takrat, bi verjetno ustvarila nek tehnološki, z industrijo povezan motiv - ker bi to bilo za otroke izredno zanimivo. A danes imamo tehnološke igračke že na vsakem vogalu in nekateri so jih že siti. Zato sem se odločila za gozdni motiv, da se v prostor vnese malce narave, ki je danes vsakomur primanjkuje, še posebej otrokom.

Ali ste nad risanjem navdušeni že dolgo?

Rišem že od zgodnjega otroštva, le da nisem kazala kakšnega talenta ali večjega zanimanja zanj vsaj do desetega leta (tako pravijo starši). Pač, risanje, slikanje, vso tovrstno ustvarjanje je z mano že celo življenje - je le več kot hobi, saj je skozi leta to postalo del mene in neko sredstvo, skozi katerega se izražam. Nekaterim bolj leži izražanje misli in čustev preko besed, spet drugim pa skozi slikanje. In pisalo v moji roki še vedno rado drsi po papirju.

Kakšni so vaši cilji v letu 2013?

No, ciljev je veliko, vendar naj izpostavim dva večja – želim diplomirati in, če mi bo uspelo, imeti tudi prvo razstavo.

Kaj pa za konec želite nam učencem?

Vsem učencem želim, da sledite svojim željam in da uspešno končate šolsko leto. Tisti pa, ki boste odšli na srednjo šolo, želim, da si v novem okolju najdete dobre prijatelje.

Leja, hvala za vaše želje. Hkrati pa naj se vam v imenu celotne šole zahvalimo še za poslikavo, ki vsekakor naredi vhod šole toplejši in bolj prijazen.

Danijela Konc, 7. a

Tekmovanja

LOGIKA – krajšanje časa z reševanjem sudokujev, gobelinov, vitezov in oprod, lihih in sodih, ukvarjanje z lingvistiko (prevajanje iz enega jezika v drugega na osnovi logičnega mišljenja) ... Za nekatere so ti izzivi trd oreh. Spet drugi v tem uživajo in si bistrijo um. Na naši šoli imamo učence, ki takšne naloge radi rešujejo. Vsako leto se ti učenci prijavijo na tekmovanje. V letošnjem šolskem letu se je tekmovanja udeležilo 37 učencev iz tretjega, četrtega in petega razreda, od šestega do devetega pa 41 učencev.

Bronasto priznanje je osvojilo 13 učencev in učenk na razredni stopnji (Domen Strmčnik, Nal Cokan, Zala Lavre, Filip Pačnik, Adam Kac, Gašper Kamnik, Tjaša Hartman, Dejan Mežnarc, Alen Planinšec, Nina Kresnik, Sabina Čegovnik, Maj Prikeržnik in Miha Krevh) ter 9 učencev in učenk na predmetni stopnji (Martin Javornik, Nejka Serušnik, Janica Jeromel, Žan Vinarnik, Nika Priteržnik, Jakob Strel, Jure Smolar, Tjaša Prikeržnik in Jan Liber). Vsem učencem čestitke za doseženo priznanje.

Pa še ena naloga za razmišljanje:

Gledam nekoga na fotografiji. Koga vidim, če nimam bratov in sester in je oče moškega na sliki sin mojega očeta?

Mentorica Andreja Žužel

TEKMOVANJE IZ SLADKORNE BOLEZNI

V petek, 12. 10. 2012, je na šoli potekalo tekmovanje iz poznavanja sladkorne bolezni. Udeležilo se ga je 36 učencev iz 8. in 9. razreda.

Bronasto priznanje je osvojilo 9 učencev, in sicer: **Nika Matavš, Pika Cokan, Žan Založnik, Anja Bošnik, Janja Garnbret, Teja Kresnik, Tanja Koletnik, Tjaša Prikeržnik in Gašper Štruc.**

Na državnem tekmovanju, ki je bilo 24. 11. 2012 v Mariboru je **Pika Cokan osvojila zlato priznanje, Žan Založnik in Anja Bošnik pa srebrno priznanje.**

Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitamo.

Helena Ocepek, mentorica

TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE

V četrtek, 18. oktobra 2012, je na šoli potekalo tekmovanje iz biologije za Proteusovo priznanje. Udeležilo se ga je 7 učenk, ki so morale pokazati svoje znanje s področja orhidej Slovenije.

Bronasto priznanje so osvojile **Pika Cokan, Tjaša Prikeržnik in Tanja Koletnik.**

Čestitamo.

Helena Ocepek, mentorica

Šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje

6. decembra je na šoli potekalo šolsko tekmovanje iz slovenščine za Cankarjevo priznanje. Sodelovali so učenci od 3. do 9. razreda, le osmošolci so letos »bojkotirali«, saj ni bilo na tekmovanje prijavljenega niti enega ☹. Pa drugo leto.

Vsi učenci so pisali spis na podlagi prebrane knjige. V 3. razredu so brali Leopolda Suhodolčana, Piko Dinzaver, in eno izmed pripovednih besedil Primoža Suhodolčana, v 4. in 5. Franceta Bevka, Lukec in njegov škorec, ter sodobno pripovedno besedilo o dogodivščinah po izbiri mentorja, v 6. in 7. Frana Miličinskega, Butalci, in sodobno humorno pripovedno besedilo. V 9. pa smo brali mladinski roman Dese Muck, Nebo v očesu lipicanca.

Od 3. do 8. razreda je tekmovanje samo na šolski stopnji, so pa bronasta priznanja osvojili naslednji učenci: *Urška Vugrinec, Lana Melak Kac, Nal Cokan, Nejc Petrič; Emilija Vrunč, Manca Lampret, Jakob Drevenšek; Maj Prikeržnik, Sabina Čegovnik, Nina Kresnik; Janica Jeromel, Martin Javornik; Neli Kranjc, Jakob Strel.* V 9. razredu sta bronasto priznanje osvojili dve učenki, *Tjaša Prikeržnik in Klara Poberžnik.* Klara pa se je s številom doseženih točk uvrstila tudi na regijsko tekmovanje.

Vsem učenkam in učencem čestitamo za osvojena priznanja, Klari pa stiskamo pesti še naprej.

Katja Apat Rožič

Tekmovanje iz znanja angleščine

V letošnjem šolskem letu se je že odvijalo šolsko tekmovanje iz znanja angleščine tako za osmo- kot devetošolce. Najprej so se v znanju angleščine pomerili osmošolci, in sicer konec oktobra. Najboljši rezultat je dosegla učenka **Pika Cokan**, ki je osvojila **bronasto priznanje**.

Šolsko tekmovanje iz znanja angleščine za devetošolce pa je potekalo novembra. Veselili smo se dobrih dosežkov, saj je kar pet naših učencev osvojilo **bronasto priznanje**. Ti učenci so **Klara Poberžnik**, **Igor Nakić**, **Žan Konečnik**, **Tomaž Anželak** in **Jan Liber**. Slednji je zbral dovolj točk tudi za uvrstitev na naslednjo stopnjo tekmovanja, to je regijsko tekmovanje iz znanja angleščine, ki bo potekalo konec meseca januarja na OŠ Radlje ob Dravi. Janu želimo veliko uspeha!

Mentorica Mateja Tertinek

Šolsko tekmovanje iz nemščine

Letošnje leto smo se tekmovanja iz nemščine udeležili 4 učenci devetih razredov. Potekalo je 22. 10. 2012. Dosegli smo res dobre rezultate. Trije smo dobili bronasto priznanje, dva (Žan Založnik in jaz) pa sva se uvrstila še na državno tekmovanje. Pred tekmovanjem smo imeli krajše priprave in predstavitve nalog. Tik pred tekmovanjem je sicer vladala manjša nervoza, vendar ni bilo prehudo, saj je bil večini od nas potek tekmovanja znan iz preteklega leta. Rezultate in možne uvrstitve na državno tekmovanje pa smo težko pričakovali.

Gaja Jamniker Krevh, 9. a

Ustvarjalnica

Ustvarjalnica

Travestije na Povodnega moža, ki so nastajale izpod peres osmošolcev. Kaj to »travestija« sploh je? Je na komičen način predstavljeno resno literarno delo. Pa ocenite sami, če jim je to uspelo.

Od nekdanj so rokometašice slovele,
a ekipe kot DRŠAM bilo ni nobene.
Nobene na igrišču bilo bolj zaželene,
ob času njih tekem nasprotnice zgubljene.
Ko najbolj iz zvezd je danica svetla,
Najboljša ekipa je DRŠAM bila.

So znale napadat, so znale ubraniti,
in biti prodorne in biti okretne,
dobre branilke, z žogo spretno.
Nasprotnicam vedno bile so kos
in svojim navijačem v velik ponos.

Neža Pačnik, 8. a

Na Bledu veliko lepih žensk je bilo,
ki fantom mešale so glavo.
Al ena izjema je bila,
ki fante sukala je okrog svojega prsta.
Lepa Urška so ji rekli,
večkrat so se moški na njej opekli.

Urška znala zase je poskrbet
in se lepo imet.
Moški samski ali poročeni,
bili so zanjo kot naročeni.
Znala je lepo govoriti
in se vsakemu prikupiti.
Marsikatera žena je jokala,
ker ji Urška moža je speljala.

Ob Blejskem jezeru se ples je začel.
Se Urška pripravi in tja se poda,
saj spet išče si novega moža.
Na klopco se usede in išče si plen,
za vsacga si misli, da ji ne seže do kolen.

Približa mladenič se ji postaven in mlad
ter reče ji, Urška to bo najina pomlad.
Urška pogleda ga zviška in prime za roko
ter reče, po tvoje fantič naj bo.

Jo fantič je sukala kot veter lahno,
je glasba igrala a ne dovolj hitro.
Zapihal je veter,
zasliši se grom,
odpeljal jo fantič v njen novi je dom.

Matic Rotovnik, 8. b

Od nekdanj lepe so Šentiljke slovele,
al' lepše od Urške bilo ni nobene,
nobene ni Janši bilo bolj zaželene,
v času nje krize, volitev, ne breme,
ko najbolj iz cvetja je cipresa svetla,
najlepša iz deklic je Urška bila.

Mnog'tere device, mnog'tere lepotice,
oko je na skrivem solze prelivalo,
ker Urški srce se je ljubega vdalo,
al' Janši bilo je nji vedno premalo,
kar slišala Janšo okrog je slovet,
skušala ga je v mreže razpete ujet.

Je znala obljubit, je znala odreči
in biti prijazna in biti prevzetna,
mladen'če unemat, bit' Janši prijetna,
modrij in zvijač je bila vseh umetna,
Janšo je dolgo vabila na ples,
ga stakne nazadnje, ki znal je zares.

Al' ker se ozira, frizura jo ovira,
zagleda pri šanku super junaka,
enacga pod vlado mu ni korenjaka,
želi si poslanka z njim plesati vsaka,
omrežit ga Uršika lepa želi,
zato ga povabi, naj jo v polko zavrti.

Janja Garnbret, 8. a

Na tržnici mlada je deklina,
ki vsakemu se zdelo je prefina,
prodajala sadje in zelenjavo,
čebula pa ji zakrivala lepo je postavno.
Po čebuli ni bilo nobene vonjave,
saj je uporabljala najnovejši parfum od Čivave.

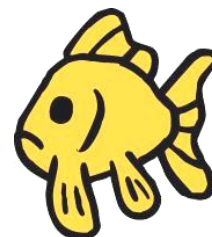
Kmet umazan od kidanja gnoja
jo vpraša: »Kolk bi stala ta papaja?«
Ona mu le prst pokaže,
kar ji je najlažje.
S tem spravi stran vsakega kavalirja
in pravi, da bi ga imela le namesto WC-papirja.

Že nestrpno se pači in boči,
vmes še na Facebook skoči,
a nikjer ne opazi razlike,
dokler ne klikne zanimive slike.
Fant se v kombiju prifura,
frizura, kot bi prišel direkt iz žura.

»Živjo, mlada gospodična,
kupil bi, kar jejo tvoja lička.«
Besede kar na mizo stresa,
ona pa zardeva kot rdeča pesa,
vsa zmedena se sprašuje, kaj sploh rabi,
on pa jo na ples vabi.

Znova jo na ples povabi,
ker ga že panika grabi.
Že se noro levo in desno vrtita,
tako da ritem izgubita.
Se zvrneta čez Ljubljanski most,
za njima ostane le še kost.

Nika Matavš, 8. a

POSKRBEL SEM ZA BENJAMINOVEGA DINOZAVRA

V okviru letošnjega šolskega tekmovanja za Cankarjevo priznanje so tretješolci brali knjigo Leopolda Suhodolčana, Piko Dinozaver. Za Pika je skrbel Benjamin, ki si je zelo želel psa, dobil pa dinozavra. Pogledjmo, kako so za Pika poskrbeli nekateri tretješolci.

Benjamin me je prosil, da medtem ko bo on v šoli, jaz poskrbim za Pika Dinozavra. Rekla sem mu, da bi z velikim veseljem popazila nanj. Prišla sem do muzeja. Poprijela sem za vrvico in Pika Dinozavra odpeljala na dolg sprehod. Ustavila sva se v parku, kjer se je igral z ostalimi psički. Potem pa je pojedel nekaj jabolk s stare jablane. Otroci so zlezli na njegov hrbet in prav tako jedli jabolka. Otroci so ga prosili, če lahko s svojimi stopali naredi velike peskovnike. Piko je uslišal otroke in jih takoj naredil. Kmalu se je Piko utrudil in sredi parka sladko zaspal. Medtem je prišel Benjamin in se mi zahvalil, da sem skrbela za njegovega Pika Dinozavra. Medtem ko sva se z Benjaminom pogovarjala, se je Piko Dinozaver prebudil iz svojega sladkega spanca.

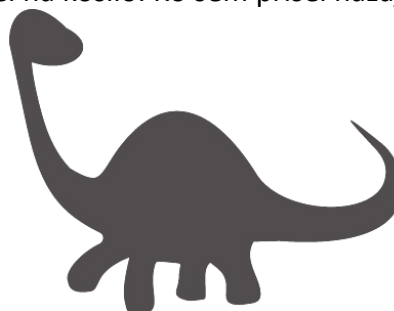
Zato, ker sem pazila nanj, me je v zahvalo obliznil po mojem desnem licu. No, tako se moja zgodba konča.

Urška Vugrinec, 3. b

Benjamin je šel na morje, zato me je prosil, naj poskrbim za Pika. Peljala sem ga na zajtrk, ker je bil lačen. Ko se je najedel, sva šla v park. Tam so se otroci spuščali po Piku. V bližini je bil cirkus. Piko, jaz in prijatelji smo odšli v cirkus. Ko je bila predstava, je Piko skočil na oder. Vsi so se ga bali, a kljub temu je bil glavna zvezda. V cirkusu je dobil službo. Piko ni imel več časa zame, zato sva pobegnili v park. Tam sva se igrala. Piko je pustil službo, da je imel več časa zame. Kmalu je domov prišel Benjamin. Zahvalil se mi je in skupaj smo odšli na večerjo.

Lana, 3. a

Benjamin me je prosil, da poskrbim za Pika. Zjutraj sem šel po Pika v muzej. Vratarju sem rekel, da sem prišel namesto Benjamina. S Pikom sva šla v mesto. Bil je lačen, zato sem mu šel po hrano. Ko sem prišel nazaj, se je Piko najedel. Potem sva šla v mesto. Župan je imel za Pika delo. Rekel mu je, da mora pomesti mesto in porušiti staro hišo. Potem je bil čas za kosilo. Pika sem peljal nazaj v muzej, jaz pa sem šel na kosilo. Ko sem prišel nazaj po Pika, sva se ves preostanek dneva igrala s prijatelji.

Nejc, 3. a

BOŽIČNA ŽELJA

Tudi letos sem komaj čakal, da bodo božični prazniki. Takrat lahko vse, kar si želimo, povemo na glas.

To se je zgodilo tudi pri nas. Otroke sprašujejo, kaj si želimo za božič. Naših želja je seveda zelo veliko. Res pa je, da se vse naše želje med seboj tudi razlikujejo. Pa je moja sestrična na vprašanje, kaj si za božička želi, odgovorila, da ne potrebuje ničesar in da ima le eno željo. Želela si je le druženja z družino in domačimi. Bil sem presenečen, da si ni želela ničesar drugega. Seveda smo se na njeno željo resnično zbrali vsi domači od dedka, babice, tete, strica, atija, mamice in mi – otroci. Veliko smo se pogovarjali, obnavljali spomine, načrtovali in se smejali. Igrali smo se tudi družabne igrice. Dan je zelo hitro minil in že smo šli spet vsak na svoj dom.

Šele sedaj razumem njeno željo. Skupaj smo preživeli čudovit dan, kakršnega si želim tudi jaz čim prej ponoviti.

Patrik Virtič, 5. a

Š – šola plavanja, športne aktivnosti
O – otroci, okolje, opazovanje obzidja, objemi
L – ladjica na morju, lepota narave
A – akvarij v Piranu, avtobus
V – vožnja z vlakcem po Postojnski jami
N – napotki, nasmehi, norčije
A – an ban Piran, ena, dva, tri, Fiesa tu leži
R – rajanje, razgibavanje, računanje
A – adijo šola v naravi
V – vožnja domov, varnost
I – izvrstno, igrivo doživetje

Sonja Pačnik, 5. b

Žaba

Majhna žaba sredi mlake,
mama jo uči regljati.
Žaba trmasta kot mula,
mama počuti se kot nula.
Ko ata jezno zareglja,
žabica se ustraši ga.
Kar naenkrat vse že zna,
Namesto lega, rega zareglja.

Aleš Merzdovnik, 5. a

Dve sraki (basen)

Neko lepo nedeljo, ko si srake iščejo hrane, si tudi sraki Mici in Pepca želita kaj poiskati za pod zob. Takrat pa Pepca opazi, da se nekaj zelo sveti, in reče: »Mici, poglej, kaj je tam, nekaj se zelo zelo sveti.« Mici pa brž pohiti, da bi bila ona tista, ki bi to prečudovito stvar odnesla. Ko se je približala, je ugotovila, da je prečudovit zlat prstan. Pepca hitro prileti za njo in že se prepirata, katera ga bo nesla. Takrat pa mimo pride prelepa gospodična in si ga natakne na roko.

Nauk: »Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima.«

Lara Plevnik, 7. a

Osmošolci so pa res ustvarjalni. Prelevili so se celo v mlade Aškerce in spesnili »Glažke nesmrtnosti«.

Stari modrinjak hodi po trati,
na kar se mu posveti na zadnji plati.
Obrne se in pravi:
»Kaj se pa zdaj to pravi?«
Zagleda možica malega,
ki glažek nesmrtnosti v roki ima.

Modrež mu pravi:
»Kaj se pa tebi roji po glavi?«
Možic pa reče:
»Roso za nesmrtnost iščem,
da večno bom živell«
Modrež se na glas zasmije,
se obrne in oddide.
Ko pa domov pride,
se uleže in razmišlja:
»Če jaz bi bil nesmrten,
ta napoj bi dal vsem,
saj dobra duša sem!

Naslednji dan vzame pot pod noge
in najde možica malega,
ki rosa se mu kar smehlja.
Tudi modrež si požirek želi,
ko pa čašo vidi
se mu zasvetijo oči.
Ker požirek je želel,
možic nekaj v zameno je želel.

Modrež dal je vse, kar je hotel,
a ko napoj nesmrten skusil je,
mu pokazal mali je zobe.
Vzel pot je pod noge barbar mali,
in niso ga videli več,
ker kot rosa pod soncem odšel je preč.

Stari Polda pred hišo stoji
iz klopce se mu sosed Miha smeji.
Kaj te jezi, kaj te muči?
Al ne vidiš, da te delo zmuči,
pusti delo, da te ne bo prehitr vzelo.

Nič ne dejo tebi čajči,
tvoji glažki polni so nesreče,
žalosti s kančkom sreče.

Žalostna je žena Micka, ker je misla,
da bo dobla nekaj ficka.
Pride k Poldetu pa prosi za zelišča,
kajti Micka nima ficka.

S fickom bi zdravila pridobila
in z njimi ozdravela hčerka Špela.
Uboga Špelca je hudo bolana,
ker čarovnica Helga ji je škodovala
in Micka je pomoč iskala.

Iskala je in iskala vse tja do Triglava.
Našla v glažku rožo je življenja,
brž pot pod noge iz visokih planin.
K Špeli drvim, da le zdravila ne izgubim
in pravočasno domov prihitim
ter glažek Špeli izročim.

Martina Kotnik, 8. b

Gašper Štruc, 8. b

Nad njega se sklanjam
z očmi uprtimi vanj,
z rokami prekrižanimi v dlan,
kot duh srhljivo vleče me stran.

Zatrepetam kot veja v vetru,
skozi krošnje šumeče
vidim glaž, kako srhljivo
ga meče.

Vzamem ga, ta glaž,
v roke na pomladni dan
in grem k potoku, da zajamem
ta napoj nesmrtnosti teman,
da se reši moja duša iz sanj.

Življenje bo lepše, minil bo čas,
vse, kar je majhno, je moj glaž,
glaž nesmrtnosti bo povečal moj stas,
iz ljubezni do njega se je slišal moj
ranjeni glas.

Danes sem se odločila,
da sok nesmrtnosti bom naredila.
Barve modre bo strupene,
da po žilah ga požene.

Obraz mladostni bom obdržala,
sivih las ne bom poznala,
vedno čila bom in zdrava
fit postava bo ta prava.

Sok v glažek bom nalila,
tekoče zdravilo vsem bom razdelila.
Vsi srečni bomo na zabavi,
saj življenje nesmrtno je pred nami.

Tjaša Smonkar, 8. a

Janja Garnbret, 8. b

ČAR POČITNIC

Ko pomlad počasi mine,
zasanjam v svoje se spomine.
Zopet hočem tja na morje,
kjer še ponoči čudovito je obzorje.
Spomnim tud' se potovanja,
s kamionom, polnim ropotanja.
Šest držav sva prevozila,
lepote v vsaki opazila.
To bile so moje sanje,
v Evropo z očkom - NA POTOVANJE.

Neža Kunc, 5. a

Jezikovni kotiček

Some students were creative also in English. Let's read what they wrote about their Christmas holidays, what they think of their village and what was the least expected Christmas present.

My village Legen lays near Pohorje and the town Slovenj Gradec. I like it that there are a lot of forests and pastures. I also like having good neighbours. I like having a lot of space for playing. There aren't a lot of good shops. I don't like the road because it is too damaged. Sometimes there isn't enough to do. Still, I'd rather live here than in a town.

Andraž Pečolar, 8. a

My village is Mala vas. It is in Šmartno, near the town Slovenj Gradec. I don't like my village because it is too noisy and too small. I would like to have more shops and parks in Mala vas. But it is good, because we have a lot of grass and place for ourselves. I can go for a walk into the forest with my dog. I live very close to the river Mislinja and this is very good. There is also a bridge and I can go there. In the summertime I can go for a bike ride or I can go rollerblading with my friends to the town Slovenj Gradec. In the winter I always make snowmen and other sculptures. In Mala vas there are few houses but these are big. Me and my family are lucky because we have a lot of very friendly neighbours.

Anja Bošnik, 8. b

I live in a small town, Slovenj Gradec. I like it because it's very quiet. There aren't a lot of shops and places for young people. Every year there is a special festival called "Slovenjgraški dnevi" and it's very noisy and there are too many people. Sometimes it can be very noisy in our town. I'd rather live in Ravne. It's better. There are a lot of places for young people.

Laura Čas, 8. a

My name is Blaž and I live in the village Legen, which is a part of the town Slovenj Gradec. I think that Legen is a very boring place where almost nothing is going on. There aren't many houses and not a lot of kids my age. Nearby there is a church of Saint Jurij where you can see old skeletons and graves. Therefore a lot of tourists stop there. We also have a Country club, where they have a lot of horses which you can ride. But there are never a lot of people there. They only gather for special events like the arrival of Santa Claus or for horse blessing.

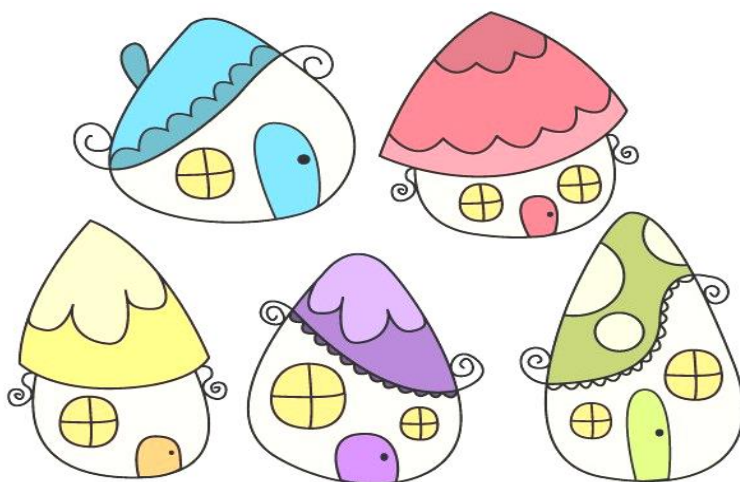
In Legen there are not enough or almost no activities for young children, young people or others. I especially miss a playground. We have one nearby, but it's almost always busy.

But the good side is that there is not a lot of traffic so you can feel quite safe. And your neighbours are always ready to help you if you need a hand. Legen is surrounded by trees and forests so there is no problem with finding a lot of trails to walk.

Blaž Hovnik, 8. b

I live in a small village called Šmartno. Everyone knows everyone here. There are a lot of friendly people and almost all are of the same nationality. There aren't a lot of rare birds, but there are many trees and flowers, because there is enough rain. There isn't a lot of wildlife. There aren't a lot of shops, but there is a lot of wood. There aren't any gallery, but there's a lot of artists.

Gašper Štruc, 8. b

ONE DIRECTION CONCERT – 17 May 2013

For Christmas gift I got a ticket for One Direction's concert. I am going to tell you how everything happened.

For All Saints my family and me went to Piran for few days. I had known that around All Saints the tickets for One Direction World tour 2013 would be released. I hoped that mum and dad would let me go to the concert. My friend Urška called me and told me that the tickets came out. I was really happy. I was begging my parents and finally dad allowed me to go. The problem was, I was in Piran without a computer, so I asked Urška to buy a ticket for me. Dad said that she could go with us, but mum was thinking that we could go on a short trip to Munich and I needed to say Urška that she can't go with us. When we came home mum changed her mind again. "Just you and dad will go to the concert", she said. Dad was put on a waiting list for the tickets. Then I asked him, if I can invite another friend. He agreed. I asked my friends Martina and Nika but neither of them was allowed to go. One month later dad got an e-mail, that *concerti.net* ordered a new bus, so dad and me had an advantage, because we were already on the waiting list. Dad bought the tickets. I was so happy that I can't describe it. One month passed again and then dad said that *concerti.net* sent him an e-mail in which they wrote that we can't get the tickets. That was the most terrible thing in my life. I was very sad.

But then Christmas came and I got a big box as a gift. I opened it and there was a smaller box inside. I opened it and again there was a smaller box. That was repeated 4 times. In the end I saw a box of matches. I opened it and then... I saw a ticket for the concert! I was so happy that I was crying from happiness. My grandpa said that he never saw me crying for things like that. I stuck the ticket on my wall. For New Year's Eve my uncle, aunt and cousin Katja came to us. She said that she could go with me on the concert if I want to because dad wasn't so excited about it. After that me and dad were thinking if she meant that seriously. I called her and asked again. Katja said that she can go with me if my parents allow me to. They agreed. For me it is better to go with Katja than my dad, because he isn't such a huge fan. She has birthday on the 13th May so I am going to give her a 1D's ticket as a birthday present.

Tjaša Prikeržnik, 9. b

Christmas holidays

It was 21st of December, end of school. I went home, my mother cooked lunch for me and my sister. It smelled divinely. We ate our lunch and after that we went to prepare our Christmas tree. We took all our Christmas ornaments and put them on the tree. The day was over and it was evening. We had dinner. Then we went to sleep. On 24th of December we had a party downstairs. We got presents, too. On 25th of December I woke up in a beautiful morning. I looked under the tree and there were a lot of presents. It was the best morning ever. We were happy.

Some days later it was New Year' Eve. You know that is the longest night in the whole year. I set the table and we had dinner. After that we played a game. It was soon midnight. We drank champagne. Then we went outside and watched fireworks. After that we visited our friends. When we came home, I went to sleep. On 1st January we visited our neighbours. It was very funny. It was the best holiday in the past year.

Nina Zdovc, 7. a

On the first day of holidays I made a Christmas tree with my family. We were singing and having a really great time. On Christmas eve we opened the presents and ate dinner. The next morning we went to Belgrade with my handball team. We were driving for nine hours.

When we arrived the dinner was prepared. Then we unpacked our suitcases. In Belgrade we had five matches. We came home on 29 December. On New Year's Eve I was at home with my family and my friend Taida. Next day I was too tired to do anything, so I took a rest and now I'm in school again.

Tjaša Smonkar, 8. a

Veseli december

Natečaj za najbolj izvirno božično-novoletno voščilo

Komisijo za natečaj za najbolj izvirno voščilo, ki je potekal do srede, 12. 12. 2012, smo sestavljali Tjaša Prikeržnik, 9. b; Klara Poberžnik, 9. a; Janja Garnbret, 8. b; Tanja Koletnik, 8. b; Jure Smolar, 7. a in Jaka Strel, 7. b. Na natečaju so lahko sodelovali vsi učitelji in učenci šole. Odločiti smo se morali za šest najboljših voščil, kar ni bilo lahko, saj jih je prispelo kar veliko. Dela smo se lotili tako, da smo vsa voščila prebrali, jih najprej razvrstili v ožji izbor, nato pa iz ožjega še v zmagovalni izbor. Izbiranje je bilo zelo zabavno. Izmed učencev razredne stopnje smo izbrali voščila Lare Jarh (2. a), Žige Nagliča (1. b) in Maja Prikeržnika (5. a). Izmed učencev predmetne stopnje pa smo izbrali voščila Larise Jovan (6. b), Lare Plevnik (7. a) in Jakoba Strele (7. b). Voščilo, nagrajeno s tiskanjem na letošnjih voščilnicah naše šole, je voščilo Lare Plevnik.

Jure Smolar, 7. a

Jaka Strel, 7. b

VESELI DECEMBER

Decembra v šoli že tradicionalno popestrimo glavne odmore z različnimi prireditvami. Letos so se oddelčne skupnosti predstavile s plesom, skeči in petjem. Na **POKAŽI, KAJ ZNAŠ** so učenci peli slovenske in tudi pesmi tujih avtorjev, na harmoniko sta zaigrala devetošolca Tomaž Anželak in Matija Kranjc. Sedmošolci so pripravili skeč in se ponorčevali iz oddaje 24 ur. Prekrstili so jo v 24 kur. Šestošolke, ki tudi sicer trenirajo ples, so zaplesale na krasno koreografijo. Za ustvarjalen podmladek na naši šoli se ni bati.

V zadnjem tednu pred novoletnimi prazniki smo tri dneve zapored med glavnimi odmori imeli **BOLŠJI SEJEM**. Na tem sejmu običajno najbolj uživajo mlajši učenci, a so se letos zelo izkazali tudi višješolci.

Učenci so v šolo prinesli igrače, spominke, zgoščenke, novoletne okraske, igrice, stripe, knjige in »prodajali« vse to za simbolično ceno 50 centov ali 1 evro.

Z izkupičkom vsi učenci in učitelji, ki sodelujemo na boljšem sejmu, pomagamo obogatiti blagajno šolskega sklada za pomoč učencem v stiski. V decembru 2012 smo tako zbrali kar 337,58 evrov.

V sklopu Veselega decembra so učiteljice razrednega pouka pripravile lutkovno igro z naslovom Strahec. Učenci od prvega do četrtega razreda naše šole so si jo ogledali zadnji dan pouka v letu 2012. Na predstavo smo povabili tudi otroke iz oddelka vrtca, ki je v šoli. Otroci so se prepričali, da je strah znotraj votel, zunaj pa ga sploh ni.

Po predstavi nas je obiskal še dobri mož – **DEDEK MRAZ**, ki je otroke pozval k pridnosti, prijaznosti in ubogljivosti. Učence je obdaril s posladkom.

Tadeja G. Modrej, Helena P. Oder, Petra Škrlovnik

POTOPISNO PREDAVANJE

V petek, 21. 12. 2012, je na našo šolo prišla gospa Marta Krejan. Vsi učenci in učitelji smo se zbrali v avli. Tam nam je s tehnično podporo opisala popotovanje v Albanijo. S plezalno odpravo so odšli raziskovat gorovje Prokletije. Le-te so še dokaj neraziskane in brez markacij. Ob predvajanju slik te odprave sem lahko sklepala, da je Albanija v primerjavi s Slovenijo še dokaj revna država. V času odprave so bivali v "bazi". Postavili so si jo pri prijaznem gospodu, ki je imel mejo narejeno kar iz vej. Zanimivo v primerjavi s Slovenijo, kjer imamo svoja zemljišča pozidana s škarpami ali železom.

Pripovedovanje in slikovni prikaz mi je bil zelo všeč, na trenutke je vse skupaj zvenelo celo adrenalinsko. Sicer pa, plezanje spada med adrenalinske športe, zato moraš imeti veliko kondicije in poguma. Marta Krejan vse to ima.

Neli Kranjc, 7. a

Razvedrilo

MATEMATIČNI KOTIČEK

1. Premisli, kje je računanje smiselno in kje ni.

- a) Skupina dvanajstih glasbenikov odigra skladbo v 3 minutah. V kolikšnem času jo odigra skupina šestih glasbenikov?
- b) 8 jajc skuhamo v 4 minutah. Peter reče: »Torej, skuham 2 jajci v natanko eni minuti.« Ali ima Peter prav?
- c) Za 4 konje zadošča zaloga krme za 12 dni. Koliko časa bi zadoščala za enega konja?
- d) Trije planinci so na vrh gore prišli v 4 urah. V kolikem času pride na vrh en sam planinec?
- e) Jan je pretekel 50 m v 8 sekundah in rekel: »Nisem se posebno naprezal. Naslednjič se bom dvakrat bolj potrudil.« Ali lahko poveš, kako hitro bo tekel naslednjič?

2. Kolikšna je vrednost?

Predstavljaš si, da lahko za zmago izbiraš med naslednjimi nagradami:

- a) 1 meter kovancev po 2 evra
- b) 1 m² kovancev po 50 centov
- c) 1liter kovancev po 20 centov
- d) 1kg kovancev po 1 evro

Kaj bi izbral? Odgovor razloži. Opiši postopek, s katerim si preveril ustreznost svoje izbire in **rešitev te naloge oddaj učiteljici matematike.**

Majda Borovnik

Za smejalne gubice ... ;)

Veter

Učiteljica vpraša Janezka:

"Janezek, katerega spola je veter?"

Janezek odgovori:

"Moškega."

Tovarišica ga pohvali, nato pa vpraša:

"In kako to vemo?"

"Ker ženskam dviguje krila."

Nasprotno

»Janezek, si ti svojega bratca naučil te grde besede, ki jih govori?«, vpraša Janezka učiteljica. Janezek pa odgovori: »Ravno nasprotno, učiteljica. Samo povedal sem mu, katerih grdih besed sploh ne sme govoriti!«

A-na-nas

V šoli se učijo kako tvoriti stavke. Ob koncu ure je čas še za nekaj vaje.

Učiteljica: "Tvorite stavek, ki vsebuje besedo ananas."

Najprej se javi Špelca: "Ananas je tropski sadež."

"Pridna", reče učiteljica.

Metka: "Ananas je zelo dober."

Učiteljica: "Tudi dobro."

Na koncu dvigne roko še Janezek. Učiteljica mu da besedo, on pa:

"Ata je jedel kosilo, a-na-nas je čisto pozabil."

Danijela Konc, 7. b

SUDOKU ZA ZAČETNIKE

2	1		4	5	
4		6	1		3
	6	1		4	2
5	4		6	3	
6		4	2		5
	2	5		6	4

	3	2	4		
5		4	3	2	6
1	4			3	2
2	6			4	5
4	2	1	5		3
		6	2	1	

Lilijana Pelc

